

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.20.970/2019/5.

A tanács tagjai: . Mocsár Attila Zsolt a tanács elnöke

. Szabolcsi-Varga Krisztina előadó bíró

. Harter Mária bíró

A felperesek: I.rendű felperes neve
(I.rendű felperes címe)
II.rendű felperes neve
(II.rendű felperes címe)

A felperesek képviselője:

Ügyvédi Iroda
(ügyvédi iroda címe,
ügyintéző: dr. Madari Tibor ügyvéd.)

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda
(ügyvédi iroda címe,
ügyintéző: dr. Szabó Tamás ügyvéd)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

az alperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

övárosi Törvényszék

73.Pf.640.010/2018/7.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Pesti Központi Kerületi Bíróság

7.P.301.997/2018/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét a 080.V.0135/2014. és 080.V.0136/2014. számú végrehajtások megszüntetésére irányuló keresetet elutasító részében is helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 4.000.000 (négy millió) forint együttes fellebbezési és felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 2.500.000 (kétfélmillió-ötszáz ezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli. Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes a 2006. június 2-án a II. rendű felperessel megkötött kölcsönszerződés alapján 278.534,67 CHF összegű, azaz 46.000.000 forint kölcsönt folyósított 240 hónap futamidőre. A II. rendű felperes a kölcsönszerződés VIII.6. pontjában kijelentette, hogy a kölcsönszerződéssel kapcsolatos tájékoztatást a szükséges és elégséges mértékben az alperestől megkapta, tisztában van az ügylet esetleges kockázataival, így különösen azzal, hogy az adott deviza forinttal szembeni árfolyamának alakulása a kölcsön forintban történő visszafizetésének terheit egyaránt növelheti és csökkentheti, az esetleges árfolyamvesztést is figyelembe véve képes a fizetési kötelezettségének maradéktalan és pontos teljesítésére. A szerződéskötés napján a II. rendű felperes külön okiratban is úgy nyilatkozott, hogy a deviza alapú hitel árfolyam- és egyéb kockázatairól tájékoztatást kapott. A tájékoztatás - a többi között - kitért arra, hogy a devizában meghatározott törlesztés forintban kifejezett összegét az aktuális átváltási árfolyam mértéke határozza meg. Az árfolyam a devizapiaci körülmények változása miatt szinte állandóan változik, kisebb, nagyobb mértékben. Ezért a devizában meghatározott tartozás és törlesztés forintösszege az árfolyamváltozással együtt módosul, ami az ügyfél számára kockázatot jelent, hiszen az ingadozásokat nem lehet előre kiszámítani. A deviza alapú kölcsön felvétele esetén az árfolyamkockázatot az ügyfél viseli. A futamidő alatt a deviza- és forintkamatok egyaránt változhatnak: a devizakamatok emelkedése és a forintkamatok csökkenése vagy változatlansága esetén a deviza alapú kölcsön a forint alapú kölcsönnel szemben veszíthet vonzerejéből.

A felek 2006. október 27-én 74.460, 16 CHF összegű, azaz 12.000.000 forint kölcsön nyújtásáról kötöttek deviza alapú jelzálogszerződést. A felperesek 2006. október 31-én közjegyző előtt - külön okiratba foglaltan - a két kölcsönszerződés alapján az azokban foglaltakkal egyező tartalmú egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot tettek, amelyekben az I. rendű felperes mint készfizető kezes kijelentette, hogy a kölcsönszerződések rendelkezéseit megismerte, tudomásul vette, és az azokból eredő valamennyi fizetési kötelezettség teljesítéséért készfizető kezességet vállalt.

A peres felek 2010. december 7-én a 2006. június 2-án megkötött kölcsönszerződés módosításáról, a kikötött törlesztő részletek mértékének ideiglenes csökkentéséről, a futamidő meghosszabbításáról állapodtak meg. Ezzel egyidőben 4.736.686 forint kölcsön nyújtásáról kötöttek újabb szerződést.

Az alperes - a fizetési kötelezettség elmulasztása miatt - 2012. július 16-án a 2006. június 2-án és a 2010. december 7-én létrejött kölcsönszerződéseket felmondta, majd kérelmére végrehajtási záradék útján a közjegyző 2014. január 8-án és 2014. január 15-én végrehajtást rendelt el mindkét felperessel szemben.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperesek keresetükben a Pp. 369. § a) pontjára figyelemmel az ellenük folyó végrehajtások megszüntetését kérték - továbbiak mellett - arra hivatkozással, hogy az alperes árfolyamkockázatról szóló tájékoztatása nem felelt meg a magyar és uniós jog által meghatározott követelményeknek, továbbá a 2006. június 2-án kötött szerződésnek az árfolyamkockázat fogyasztóra telepítéséről szóló VIII.6. pontja tisztességtelenség.
- [3] Az alperes a kereset elutasítására irányuló érdemi ellenkérelmében azzal védekezett, hogy az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses rendelkezés nem tisztességtelen.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító döntését azzal indokolta, hogy a szerződés VIII.6.

pontjában és az ügyletkötéssel egyidőben kelt külön okiratban foglaltakkal az alperes az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatási kötelezettségének eleget tett. A nyújtott tájékoztatás tartalma megfelelt a 2/2014. PJE jogegységi határozatban, valamint az Európai Unió Bírósága (EUB) C-186/16. és C-51/17. számú ítéleteiben rögzítetteknek. Az okiratok alapján egyértelműen megállapítható, hogy az árfolyam előre nem látható mértékű és irányú változása a tőketartozás és a törlesztő részletek számának akár korlátlan emelkedését eredményezheti. A tájékoztatás az árfolyamkockázat fogalmát részletesen kifejtette, valós bekövetkezését előre vetítette, a fogyasztó számára érthető módon példákkal magyarázta, hogy az árfolyamemelkedés milyen hátrányos következményekkel járhat. A kikötés tisztességtelensége körében értékelte, hogy a felperesek a szerződés deviza jellegével tisztában voltak, az árfolyamváltozással összefüggő kockázatot tudatosan, felelős mérlegelés alapján felvállalták, így a tisztességtelenség megállapításának előfeltételeként a felek jogai és kötelezettségei között egyenlőtlenség nem állt fenn.

- [5] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a 2006. június 2-án kötött kölcsönszerződés alapján 080.V.0135/2014. és 080.V.0136/2014. számú végrehajtásokat megszüntette. A kölcsönszerződés semmisségét a Ptk. 209. § (4) bekezdése alapján állapította meg, mivel a szerződés árfolyamkockázatra vonatkozó feltételeit nem minősítette világosnak és érthetőnek. Az elsőfokú bírósággal egyet értett abban, hogy az árfolyamkockázatról szóló tájékoztató megfelelt a régi Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésében foglaltaknak, utalt az árfolyam kisebb-nagyobb mértékű változására, a törlesztő részletek összegének módosulására is, de a C-51/17. számú ítélet 74. pontjában adott iránymutatással szemben nem tartalmazott olyan tájékoztatást, amely szerint az árfolyamváltozás jelentős mértékű, az adós számára hátrányos bekövetkezését is eredményezheti. A táblázatos formában megjelölt adatok rendkívül rövid időszakokra vonatkoztak, és éppen azt sugallták, hogy az árfolyamváltozás adott keretek között mozog, az adatok egy része pedig kifejezetten a devizahitel előnyeire hívta fel a figyelmet. Mindez alátámasztotta a felpereseknek azt a hivatkozását, hogy legfeljebb 5 %-os mértékű árfolyammozgásra számítottak. A felperesek egyéb kereseti hivatkozásait illetően visszautalt az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen - hatályon kívül helyezése, elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletével egyező tartalmú határozat meghozatala, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása iránt - az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Azzal érvelt, hogy a másodfokú bíróságnak a Pp. 206. §-át és a Ptk. 209. § (2) bekezdését alkalmazva az összes rendelkezésre álló bizonyítékot, így a kölcsönszerződés VIII.6. pontjába és a külön okiratba foglalt tájékoztatót kívül a szerződés egyéb rendelkezéseit, valamint a felperesek közokiratba foglalt nyilatkozatait is mérlegelnie kellett volna. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 221. §-ban előírt indokolási kötelezettségének, mivel a figyelmen kívül hagyott bizonyítékokról említést sem tett.

A külön okiratba foglalt tájékoztató teljes tartalmából következik, hogy az megfelelt mind a C-51/17. számú ítéletben, mind a Kúria jogegységi határozataiban és a Konzultációs Testület által megfogalmazott elvárásoknak. A tájékoztató érthetően és világosan megmagyarázta, mi az árfolyamkockázat, konkrét példákon keresztül bemutatta a fogyasztóra vonatkozó gazdasági hatását, a deviza- és forintkamatok változásának következményeit, rögzítette, hogy az árfolyam ingadozásai előre nem kiszámíthatók, valamint azt is, hogy az árfolyamkockázatot a felperesek viselik.

A másodfokú bíróság ellentmondó megállapításokat tett arról, hogy a felperesek milyen mértékű ingadozásról kaptak szóbeli tájékoztatást, illetve milyen mértékű árfolyammozgásra számíthattak. Minthogy a felperesek tudtak az őket terhelő árfolyamkockázatról, a jogerős ítéletben megjelölt

korlátozott mértékig a kockázatot akkor is kötelesek viselni, ha a tájékoztatás nem lett volna megfelelő. Ez esetben részleges érvénytelenség alapján legfeljebb a végrehajtás korlátozására kerülhetett volna sor. A kölcsönszerződés megfelelő tájékoztatás hiányában az árfolyamváltozás figyelmen kívül hagyásával is teljesíthető, ami szintén legfeljebb a végrehajtás korlátozásához vezethetne.

- [7] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelme - tartalma szerint - a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Azzal érveltek, hogy az alperes tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, a tájékoztatás ugyanis nem tartalmaz utalást arra, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa és a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet. Erre tekintettel információs hátrányban, döntésük hosszú távú következményeinek ismerete nélkül kötötték meg a szerződést, ami nem eshet terhükre. Hangsúlyozták, hogy a Pp. 275. § (3) bekezdésének megfelelően a Kúria töretlen joggyakorlata alapján felülvizsgálati eljárás keretében akkor vizsgálható a bíróság mérlegelésének körébe tartozó kérdés, ha az ügy érdemi elbírálására is kiható jogszabálysértés történt, adott esetben azonban mindez nem állapítható meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [9] A Pp. 270. § (2) bekezdésében és a 275. § (3) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi és eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.
- [10] A Kúria előrebocsátja: a felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben helyesen hivatkoztak arra, hogy a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás keretében nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére, ha a mérlegeléssel megállapított tényállás nem iratellenes, nem okszerűtlen és logikai ellentmondást sem tartalmaz. Az adott ügyben azonban az árfolyamkockázatról szóló kikötés tisztességtelensége kapcsán a másodfokú bíróság mérlegelése nem okszerű, ezért mérlegeléséből helytelen következtetésre jutott, ami alapot teremtett a jogerős döntés felülmérlegelésére.
- [11] A felülvizsgálati eljárás kizárólag annak megállapítására irányult, hogy az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses rendelkezés tisztességtelen-e és ebből adódóan a tisztességtelenségen alapuló semmisség következtében indokolt-e a felperesek elleni végrehajtás megszüntetése. A Kúria megítélése szerint ebben a kérdésben - az alábbiakban kifejtettekből következően - az elsőfokú bíróság helyezkedett helyes álláspontra.
- [12] Hangsúlyozza a Kúria, hogy az eset összes körülményeinek figyelembevételével kell azt megítélni, hogy a felperesek az árfolyamkockázatról megfelelő tartalmú tájékoztatást kaptak-e. A Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak az egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A per adataiból megállapíthatóan az alperes tájékoztatta a II. rendű felperest az árfolyamváltozás lehetőségéről, azaz az árfolyamkockázatról és arról, hogy az árfolyamkockázatot ő viseli. Ezt alátámasztja a kölcsönszerződés, az egyoldalú kötelezettségvállalást tartalmazó közjegyzői okirat tartalma, valamint a külön íratba foglalt tájékoztató az alperes deviza alapú lakossági hiteleinek árfolyam- és egyéb kockázatairól.

Az árfolyamkockázatot a felpereseknek tulajdonképpen azért kell viselniük, mert a kölcsönszerződés kirovó pénzneme CHF volt, ugyanakkor a jövedelmük nem CHF-ben keletkezett. Az alperes által adott és a II. rendű felperes által az aláírásával igazoltan tudomásul vett árfolyamkockázati tájékoztatóban foglaltakból megállapíthatóan a II. rendű felperesnek tudomása volt arról, hogy a törlesztése forintban kifejezett összegét az aktuális átváltási árfolyam mértéke határozza meg. Az árfolyam a devizapiaci körülmények változása miatt szinte állandóan változik: hol kisebb, hol nagyobb mértékben; egy deviza egységért hol több, hol kevesebb forintot kell fizetni, ezért a devizában fennálló tartozásnak, illetve a devizában meghatározott törlesztésnek forintra átszámolt összege az árfolyam változásával együtt módosul. Ez az árfolyamváltozás kockázatot jelent, hiszen ezeket az ingadozásokat nem lehet előre kiszámítani, ez a kockázat az árfolyamkockázat. Deviza alapú kölcsön esetén a tartozás devizában fog fennállni. A folyósított devizaösszeg annál kevesebb lesz, minél több forintot ér az adott deviza egység a szerződéskötéskor (azaz a forint gyenge az adott devizához képest), visszafizetéskor pedig az a kedvező helyzet, ha az adott deviza egységért minél kevesebb forintot kell kiadni (azaz a forint erős a devizához képest).

- [14] Bár az árfolyamkockázat bemutatásához nem volt elengedhetetlenül szükséges számítások, példák, konkrét adatok közlése, az alperes ennek ellenére példákon keresztül mutatta be az árfolyamkockázatot, árfolyam adatokat is közölt, nyilvánvalóan a szerződés megkötését megelőző időre vonatkozó árfolyam adatokat. Tette ezt azzal a figyelmeztetéssel, hogy a múltbeli adatokból a jövőre vonatkoztatva nem vonhatók le következtetések.
- [15] A kölcsönszerződés VIII.6. pontja tartalmazza a II. rendű felperes nyilatkozatát, amelynek értelmében a kölcsönszerződéssel kapcsolatos tájékoztatást a szükséges mértékben megkapta az alperestől, tisztában van az ügylet kockázataival, különösen azzal, hogy az adott deviza magyar forinttal szembeni árfolyamának alakulása a kölcsön forintban történő visszafizetésének terheit egyaránt növelheti és csökkentheti. A II. rendű felperes azt a kijelentést tette, hogy az esetleges árfolyamvesztéseket is figyelembe véve képes a fizetési kötelezettségeinek maradéktalan teljesítésére.
- Az egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot tartalmazó közjegyzői okirat 4. oldalán szerepel a II. rendű felperesnek az a kijelentése, amelynek értelmében tudja azt, hogy a kölcsön futamideje alatt a kölcsön törlesztésére megállapított deviza átváltási árfolyam a kölcsönszerződésben meghatározott feltételek szerint módosulhat.
- Ezek a körülmények mind azt mutatják, hogy a II. rendű felperes tisztában volt a kölcsönügylet kockázataival, ezen kockázatok ismeretében vette fel a kölcsönt és vállalta annak visszafizetését.
- Az iratanyagból megállapíthatóan a II. rendű felperes alappal nem gondolhatta azt, hogy az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változása nem következhet be, azaz kizárt, illetve hogy az árfolyamváltozás terhét nem neki kellene viselnie.
- [16] Az I. rendű felperes készfizető kezességet vállalt a II. rendű felperes tartozása visszafizetéséért, ezen kötelezettségvállalására pedig azt követően került sor, hogy a kölcsönszerződés tartalmát megismerte, az abban foglaltakat tudomásul vette.
- [17] Az előbbieken kifejtettekkel összefüggésben nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a II. rendű felperes az alperessel 2006. október 27-én ugyancsak deviza/CHF alapú kölcsönszerződést kötött 20 évre, ezt a kölcsönt is az árfolyamkockázat ismeretében vette fel és vállalta annak visszafizetését. Az I. rendű felperes ezen kölcsön esetében is készfizető kezességet vállalt a II. rendű felperest terhelő tartozás visszafizetéséért.
- [18] A peres felek a 2006. június 2-ai szerződésüket 2010. december 7-én részben módosították, a

módosítás célja a forint pénznemben havonta fizetendő törlesztő részletek ideiglenes csökkentése, illetve a kölcsön futamidejének növelése volt. A II. rendű felperes tudomásul vette, hogy a havi törlesztés mértékének alakulását befolyásolja az aktuális kamatszint és egyéb hiteldíj, valamint a forint/svájci frank deviza eladási árfolyam alakulása. Amennyiben a kamatszint, vagy egyéb hiteldíj nő és/vagy a forint árfolyama a hitel devizanemével szemben gyengül, a havi törlesztő részlet tovább emelkedik. A II. rendű felperes ekkor is tudatában volt annak, hogy az árfolyamok alakulása hatással van a törlesztő részletekre. Az I. rendű felperes készfizető kezesi kötelezettségvállalását ekkor változatlanul fenntartotta és hatályosnak ismerte el.

- [19] A jogerős ítélet meghozatalakor (2019. április 17.) már ismert volt az EUB-nak a C-51/17. számú ügyben meghozott ítélete, melyre a másodfokú bíróság határozatában hivatkozott is. Az EUB ítéletéből megállapíthatóan az árfolyamkockázati tájékoztatással összefüggésben felállított követelményrendszer szerint a szerződési feltételek világos és érthető megfogalmazása arra kötelezi a pénzügyi intézményeket, hogy elegendő tájékoztatást nyújtsanak a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. Az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételnek nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelnie kell tudnia az ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is.

Az adott esetben - a másodfokú bíróság álláspontjával ellentétben - a szükséges követelményszintnek megfelelt az alperes tájékoztatása, hiszen abból lehetett arra következtetni, hogy a CHF-nek a magyar forinttal szembeni árfolyam alakulása a kölcsön forintban történő visszafizetésének terheit nemcsak csökkentheti, hanem növelheti is, a tájékoztatásból meg lehetett azt állapítani, hogy a változás a felperesek pénzügyi kötelezettségeit jelentősen módosíthatja, a törlesztésnek forintba átszámolt összege az árfolyam változásával együtt módosul, ez az árfolyamváltozás a felperesekre nézve kockázatot jelent, mivel kedvezőtlen árfolyamváltozás esetében a visszafizetés terhe növekedhet, hiszen a visszafizetést forintban kell teljesíteni. Az árfolyamváltozás kockázatot jelent, figyelemmel arra, hogy az ingadozásokat nem lehet előre kiszámítani. Kedvezőtlen irányú árfolyamváltozás esetén a törlesztéshez magasabb forintösszeg szükséges. Az alperes által adott tájékoztatásból fel lehetett mérni az árfolyamváltozás gazdasági következményeit is, a felperesek által sem vitatottan a II. rendű felperes olyan nyilatkozatot tett, hogy az esetleges árfolyamvesztéséget is figyelembe véve képes fizetési kötelezettségeinek maradéktalan és pontos teljesítésére.

- [20] A jogerős ítélet meghozatalakor ugyancsak ismert volt az EUB C-227/18. számú ügyét lezáró végzés. Ezen előzetes döntéshozatali eljárásban arra a következtetésre jutott az EUB, hogy a világos és érthető megfogalmazás követelményének megfelel az a deviza alapú kölcsönszerződés, ami olyan feltételt tartalmaz, amely úgy terheli a fogyasztóra az árfolyamkockázatot, hogy nem figyelmezteti kifejezetten arra, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, amennyiben a fogyasztót nem csupán arról a lehetőségről tájékoztatták, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték emelkedhet, vagy csökkenhet, hanem értékelni tudja az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is.

A megfogalmazott követelményszintnek megfelelt az alperes tájékoztatása, hiszen a felperesek tisztában voltak azzal, hogy az árfolyamkockázat őket terheli, ebből következően a forint árfolyamának esetleges gyengülése gazdaságilag nehéz helyzetbe hozhatja őket.

- [21] Az EUB a C-51/17. számú ügyben számítások bemutatását, konkrét adatok közlését nem tartotta elengedhetetlenül szükségesnek ahhoz, hogy a tájékoztatás megfelelősége megállapítható legyen. Az alperes a szerződéskötést megelőző időszakra vonatkozó árfolyam adatok alapján mutatta be az árfolyam ingadozás tényét azzal a figyelmeztetéssel, hogy a múltbeli adatokból a jövőre vonatkoztatva nem vonhatók le következtetések, azaz a felperesek alappal nem feltételezheték, hogy csak olyan árfolyamváltozás következhet be a szerződés megkötését követően, amilyen mértékű árfolyam ingadozás a szerződés megkötését megelőzően megvalósult. A felperesek semmilyen adatból nem következtethettek megalapozottan arra, hogy az őket terhelő árfolyamkockázat nem valós, annak nincs reális valószínűsége, vagy az bizonyos mértékben korlátozott, figyelemmel arra is, hogy a kölcsön futamideje kezdetben 20 év, a részbeni módosítást követően 30 év volt. A több évtizedes futamidő olyan hosszú időszak, amely időszakban nem várt, az árfolyamkockázatot jelentősen befolyásoló gazdasági események is bekövetkezhetnek. Természetesen az alperes tájékoztatási kötelezettsége nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére.
- [22] A kifejtettekből következően az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses rendelkezés világos és érthető, ebből adódóan nem tisztességtelen, azaz a szerződéses rendelkezés, illetve a szerződés nem semmis, nem indokolt a felperesek elleni végrehajtás megszüntetése.
- [23] Mindezekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet - a felülvizsgálattal támadott részében - hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét - indokolásbeli kiegészítéssel és pontosítással - helybenhagyta.

Záró rész

- [24] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felpereseket az alperes együttes (fellebbezési és felülvizsgálati) eljárási költségének megfizetésére. Az együttes perköltség összegének meghatározásakor figyelemmel volt az alperes által megfizetett felülvizsgálati eljárási illeték (3.500.000 forint) összegére és az alperes képviselőjét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjának (500.000 forint) összegére. Ez utóbbi meghatározásánál tekintetbe vette a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (1), (2) és (5) bekezdésében és a 4/A.§ (1) bekezdésében foglaltakat.
- [25] A pervesztes felperesek teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetékről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 13.§ (1) bekezdése és a 14. §-a szerint rendelkezett.
- [26] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. október 16.

. Mocsár Attila Zsolt s.k. a tanács elnöke, dr. Szabolcsi-Varga Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Harter Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

BB

bíróági ügyintéző

